

Wessely Gábor

Megszületett a buborék

Egyszínű füzetek

22.

narancsvörös

2 0 1 9

Wessely Gábor: Megszületett a buborék

Borító: Nyéki István

Illusztráció: Szatmári Juhos László

Sokszorosítás: Séd Nyomda

©Wessely Gábor, 2019

ISBN 978-615-80250-8-9

Támogatók

Kunfalvi János (Geodézia Kft.)
Sebestyén Gyula (Elektrolit Kft.)

*Köszönet azoknak is, akik előfizetőkként támogatták
a kötet megjelenését.*

*Azokat az embereket kedvelem,
akik többet tesznek a világhoz,
mint amennyit elvesznek belőle.*

Előszó

Szórakoztatóan elgondolkodtató írásokat igyekszem közreadni. Versben nehezebb ilyen ötvözetet előállítani, mint prózában. De megéri. Olvasóként ráhangolódni se könnyű. De megéri.

•

Szórakoztatóan elgondolkodtató írásokat igyekszem közreadni. Nem szeretném temetni a veretes irodalmi műveket, egy olyan megállapítás viszont tehető, hogy időszerű a változás. Úgy, mint a zenei életben. A közönség igényli a könnyen emészthető, mégis tartalmas műveket. Az se baj, ha azok nem slágerszövegek.

•

Szórakoztatóan elgondolkodtató írásokat igyekszem közreadni. Rövideket, érdekeseket, nagy poénsűrűségűeket. Nem a lélek mélybugyraiban matatókat, de nem is fellegzőseket. Klikkelős, netezős, fészbukozós, csetelős, rákeresős korunk szellemes, szellemi termékeit.

•

Szórakoztatóan elgondolkodtató írásokat igyekszem közreadni. Hatvanéves elmúltam, de nagyobb lélegzetű művek alkotására még sosem volt időm. Kisprózáim, kisverseim vannak. Meg a remény. Hogy mindebből, mint mozaikdarabkákból, összeáll valami kerek – vagy szögletes – egész. Egy életmű, melyben ott a maradandóság lehetősége. Ahogy az életben ott az örökkévalóság ígérete. Van rá esély, hogy összejön. Ha

minden igaz: rajtunk múlik. Csak oda kell tenni magunkat rendesen. Őszinte hittel, tiszta szívvel, szolgáló szeretettel, alkotói lendülettel, Istennek, embernek tetsző módon. Ja, és a jókedv sem tilos!

Szórakoztatóan elgondolkodtató írásokat igyekszem közreadni. Pályámon, először földmérőként, aztán újságíróként, saját környezetükben ismerhettem meg honunk polgárait. A fővárostól a tanyáig. Újgazdagok ízléstelen házait méricskéltem és térképezgettem, birkapásztorokkal és hajléktalanokkal készítettem fergeteges interjúkat. Tapasztalatokat gyűjtöttem, sorsokat szemlélve és sorsomat megélve. Mert nekem is voltak kis, magyar kalandjaim, a munkanélküliséget is megkóstoltam, nem sokkal azután, hogy az év újságírójává választottak. Ez egy ilyen létezés történeti periódus volt. Jobb, mint egy generációval korábban Auschwitz, jobb, mint a málenkij robot. De remélem, hogy rosszabb, mint ami a gyermekeimre vár.

Szórakoztatóan elgondolkodtató írásokat igyekszem közreadni. A prózamorzsaím java, a Rozsdaszínű álmvilágban jelent meg. Ez a kötet, Megszületett a buborék címmel, válogatott verseimet tartalmazza. Néhol egy-egy odaillő mini prózát is beszúrtam. Vannak még könyvterveim, de egyre több időt töltök a kertemben. Egyre közelebb kerülve a földhöz, amelyből vétettem. És amely visszavárja kölcsönadott molekuláit, atomjait.

***Wessely Gábor
földközeli tollnok***

Letisztult forma

Gyermekkor

Még friss az emlék
arról, hogy nemrég
időtlenségben
őrzött a nemlét.

A törvény

Csitítsátok a gyermeket,
hogy kínok nélkül nem lehet.
Hogy bizony vannak rossz napok,
múló s maradandó bajok.
Hogy szabad sírni, pörölni,
de nincs módunk eltörölni
a törvényt, a szent parancsot,
hogy feldobjuk a bakancsot.

Keresed a helyed

Keresed a helyed,
ahol jó lesz neked.
Ahol köréd gyűlnek,
csendben melléd ülnek...
Ahol rád figyelnek,
nevetve nevelnek,
kicsit megcsipkednek,
mert nagyon szeretnek.

Letisztult forma

Most már örülsz a napsütésnek,
a hús víznek, a könnyű szélnek.
Egyszerű lettél, mint a kő.
Gömbölyít, görget az idő.

Fontosságom

Létemhez elengedhetetlenül fontos vagyok.
És halálom is elképzelhetetlen nélkülem.

A test

Roppant furcsa dolog a test.
Megnő, fázik, szakállt ereszt,
vízben úszik, követ cipel,
általában fejet visel.

Kortyintgat és falatozik,
fogságban is szaporodik.
Egy tökéletes létforma.
Mi is volna, ha nem volna?

Úgy járna akkor a lélek,
mint az el nem dalolt ének.

Életcél

Legalább oly' boldog legyek,
mint a bújócskázó gyerek,
akit nem találtak meg!

Estike

Szép az élet,
ha úgy nézed.
Csendes este
száll a testre,
s a tehenek
hazatérnek.

Ősz

Avarba hal már a lomb,
a pók lassan hálót bont.
Itt van az ősz, de nagyon...
Látszik is a hajadon.
Régen voltál hajadon.

Önmegvalósítás

Nem akarok én sokat,
csak hogy süssön rám a Nap.
S lehessek, akár a hó,
ugyanolyan olvadó.
S belevegyülhessek végre
a múlhatatlan egészbe.

Határtalanságra vágyva

A gömbbe zárt fény megretten,
mert nincs ott a végtelenben.
A sötétségnek nem kevés
a behatárolt létezés.

Ima

Körülöttem rideg hegyek.
Kérlek, add Uram, hogy mégis
csupa simogatás legyek!

Kikötő

Útja végén partot ér az ember.
Visszanéz, és nincs mögötte tenger.
Bárkáján már sehova sem juthat,
s itt mindent un és mindenkit untat.
Poharából kicsordul az emlék...
Nem riasztja; csábítja a nemlét.